

Prof. Dr. Zsinka Ágnes (1929–2004)

Súlyos vesztés érte a magyar táplálkozás-tudományt tisztelt és szeretett kedves barátunk Dr. Zsinka Ágnes professzor asszony 2004. március 4.-én bekövetkezett halálával. Még nem töltötte be a 75. életét, amikor a hosszú, súlyos betegség véget vetett életének.

Zsinka Ágnes 1929. október 12-én született Budapesten, majd a középiskola után a gödöllői Agrártudományi Egyetemen folytatta tanulmányait és szerzett mezőgazdasági mérnöki diplomát 1957-ben. Ekkor már (1953-tól) az Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézetben dolgozott tudományos munkatársként. Tíz évvel később a Debreceni Orvostudományi Egyetemen az orvosbiológia doktori címet szerezte meg az *Adatok a C-vitamin fogyasztás kérdéseire* című disszertációjával. Újabb majdnem 10 év szorgalmas kutatómunka eredményeit foglalta össze *A pancreas külső secretio experimentális vizsgálatának alkalmazása bioaktiv anyagok hygiénés értékelésében* című disszertációjában, amelyért megkapta az Orvostudományok kandidátusa címet 1976-ban. Ezzel egy időben kinevezték az OÉTI Kísérletes Toxikológiai Osztályának vezetőjévé.

Prof. Dr. Zsinka Ágnes nemcsak szorgalmas és eredeti szellemű kutató volt, hanem született pedagógus is, aki nagyon szeretett és tudott tanítani, és a hatvanas évektől egyre többet oktatott egészségügyi szakiskolában, az Egészségügyi Főiskolán és részt vállalt az orvosképzésben is, emellett igen aktívan vett részt a Magyar Táplálkozástudományi Társaság (amelynek vezetőségi tagja volt),

valamint a Táplálkozási Fórum rendezvényein. Tudományos kutatómunkáját 1985-től a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézetben folytatta, majd több éves kutatásait összefoglalva 1988-ban megírta *Étkezési zsiradékok hatása experimentális zsiranyagcsere zavarában* című disszertációját és ezzel az MTA mezőgazdaságtudomány doktora lett. Közben egyre inkább az oktatásnak szentelte idejét és tehetségét, 1986-tól a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Táplálkozástudományi Tanszékén kezdett dolgozni másodállású egyetemi docensként, 1989-től pedig részállású egyetemi tanárként ugyanott.

Prof. Dr. Zsinka Ágneset nagyon sokan ismerték, tisztelték és becsülték, hiszen nemcsak számos tudományos társaság tagjaként vett részt a tudományos életben, hanem számottevő publikációs munkássága is hozzájárult ismertségéhez: több mint 120 szakcikk (több cikkét olvashattuk e lap hasábjain is), 5 könyvrészlet és 1 egyetemi tankönyv.

Nem lenne teljes e visszaemlékezés, ha nem tenné szavá a Dr. Zsinka Ágnes kedves és derűs természetéből fakadó segítő készséget, mindenkinek szívesen és örömmel segített, aki hozzáfordult tanácsért, útbaigazításért, vagy éppen személyes problémával.

Zsinka Ágnes emléke nemcsak tudós kutatóként, példamutató tanárként, szakmai közlemények jó tollú szerzőjeként, hanem mindig segíteni kész jó barátként él tovább szívünkben.

(Dr. Zajkás Gábor)

Dr. Tóth-Zsiga István (1924–2004)

Fájdalmas és szomorú érzés egy olyan kollégától búcsúzni, aki egész szakmai munkásságát, egész életét az élelmiszeriparnak és az élelmiszertudománynak szentelte, benne élt, vele élt és érte dolgozott.

1924. február 20-án született a Pest megyei Tura községben. A középiskolát a Gödöllői Premontrei Gimnáziumban végezte, ahol az egész életére kiható nevelés alakította ki az értékrendjét, gondolkodásmódját és kapcsolat-teremtő képességét. Ezeket a tulajdonságokat egész élete során – még a legnehezebb években is – mindvégig hűen megtartotta.

Egyetemi tanulmányait a József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen végezte, ahol 1946-ban okleveles vegyészmérnöki diplomát szerzett. 1968-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen műszaki doktori címet, majd ugyanitt 1983-ban a kémiai tudományok kandidátusa tudományos fokozatot szerezte meg.

Munkássága a cukoriparban kezdődött. 1947-től 1949-ig a Selypi Cukorgyárban dolgozott laboratórium vezetőként. Kiváló munkája révén 1949-ben bekerült a Cukoripari Központba, majd 1951-ben az Élelmiszeripari Minisztérium Cukoripari Igazgatóságára, ahol 1957-ig dolgozott, majd a Cukoripari Kutató Intézetben volt tudományos osztályvezető.

1971-ben a Magyar Élelmezésipari Tudományos Egyesülethez került, ahol az 1989. évi nyugdíjba vonulásáig főtitkárként dolgozott. 1991–2001 között az ÉLELMEZÉSI IPAR szakmai folyóirat felelős szerkesztője volt.

Egyesületi vezetőként szinte szárnyakat kapott. A 18 éves főtitkári tevékenysége alatt az Egyesület taglétszáma elérte a 10.500 főt és nem volt az országban olyan jelentősebb élelmiszeripari üzem, ahol a műszaki értelmiség ne kapcsolódott volna be a MÉTE munkájába.

Mindig nagy gondot fordított a fiatalok nevelésére. Megalakította és működtette a MÉTE Fialok Bizottságát. Tudását készséggel átadta kollégáinak és mint címzetes főiskolai tanár, résztvett a jövő generációinak szakmai nevelésében.

A szakmai publikációk területén is maradandót alkotott. 1950-56 között a CUKORIPAR szaklap felelős szerkesztője, majd 1971-től az ÉLELMISZERIPAR Szerkesztő Bizottságának elnöke. Nyugállományba vonulása után, 1991-től 2001-ig az ÉLELMEZÉSI IPAR felelős szerkesztője. Munkássága alatt nyerte el a lap a jelenlegi arculatát és vált a szakma átfogó információ-közlő folyóiratává. Számos szakmai könyv és egyetemi jegyzet önálló és társszerzője. Kezdeményezésének köszönhető „A magyar élelmiszeripar története” című könyv, amelynek társszerkesztője is volt.

Szakmai, társadalmi és egyesületi munkájában felmutatott teljesítményét ismerték el a MÉTE Társadalmi Munkáért Emlékplakettel, MTE SZ Emlékéremmel, a Kosutány Tamás és Török Gábor Emlékéremmel, szakirodalmi tevékenységét a Louis de Saint Rat Díjjal, nyugdíjba vonulása alkalmával a Magyar Köztársaság Csillagrendje kitüntetéssel. 1999-ben – mint a MÉTE alapító tagja – 50 éves MÉTE Társadalmi Munkáért Emlékplakett kitüntetést kapott.

Dr. Tóth-Zsiga István élete példát mutat mindannyiunknak arra, hogy egy földműves családból származó gyermek, a neveltetése során benne kialakult értékrend, gondolkodás- és cselekvésmódjával hogyan tudott környezetéből kiemelkedni és nagyot alkotni.

Drága Pista !

A Magyar Élelmezésipari Tudományos Egyesület nevében fájó szívvel búcsúzunk Tőled! Emléked megőrizzük! Nyugodjál békében!

(Hernádi Zoltán)